MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 3.
ROK XVIII

WARSZAWA
29 LUTEGO 1936

DZIENNIK URZĘDOWY

T R E Ś Ć:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I.

18.

B. Pers. 667/1 Colón.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W COLÓN.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Colón (Panama).

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje obszar miasta Colón.

Konsulat Honorowy R. P. w Colón podlega służbowo bezpośrednio Poselstwu w Meksyku.

19.

B. Pers. 667/1 Conakry.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R.P. W CONAKRY.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Conakry.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje obszar Gwinei Francuskiej (Afryka Zachodnia Francuska).

Konsulat Honorowy R. P. w Conakry podlega służbowo Konsulatowi R. P. w Marsylji, a za jego pośrednictwem Ambasadzie R. P. w Paryżu.

20.

B. Pers. 667/1 Cypr.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R.P. W LIMASSOL.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Limassol.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje obszar wyspy Cypr.

Konsulat Honorowy R. P. w Limassol podlega służbowo Konsulatowi Generalnemu R. P. w Jerozolimie, a za jego pośrednictwem Ambasadzie R. P. w Londynie.

21.

B. Pers. 667/1 Mons.

AKT USTANOWIENIA WICEKONSULATU HONOROWEGO R.P. W MONS.

Niniejszem ustanawiam Wicekonsulat Honorowy R. P. w Mons.

Okręg konsularny tego Wicekonsulatu Honorowego obejmuje miasto Mons.

Wicekonsulat Honorowy R. P. w Mons podlega służbowo Konsulatowi R. P. w Brukseli, a za jego pośrednictwem Poselstwu R. P. w Brukseli.

22.

ORGANIZACJA SŁUŻBY KONSULARNEJ HONOROWEJ

Ustanowienie konsulatu honorowego.

1. (1) Z wnioskami o ustanowienie konsulatów honorowych występują kierownicy właściwych urzędów dyplomatycznych i konsularnych.

(2) Wnioski powinny być odpowiednio umotywowane i dotyczyć przedewszystkiem obszarów i miast o znaczeniu gospodarczem; nazwy terytorjalne jednostek administracyjnych projektowanego okręgu konsularnego powinny być podane w języku kraju urzędowania.

(3) Wnioski należy kierować do Ministerstwa (Biuro Personalne). Kierownicy urzędów konsularnych przesyłają wnioski za pośrednictwem właściwych urzędów dyplomatycznych, które zaopatrują je w swą opinję.

2. (1) Akt ustanowienia konsulatu honorowego wydaje Ministerstwo, określając zarazem okręg konsularny oraz urząd zwierzchni, którym jest właściwy terytorjalnie etatowy urząd konsularny, a w państwach, w których niema etatowych urzędów konsularnych — urząd dyplomatyczny.

(2) Akty ustanowienia i zniesienia konsulatu honorowego zostają ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Przedstawianie kandydatów na stanowiska konsulów honorowych.

3. (1) Przedstawienie kandydata na konsula honorowego należy w zasadzie do właściwego urzędu zwierzchniego; kierownicy urzędów konsularnych przesyłają wnioski za pośrednictwem właściwych urzędów dyplomatycznych, które zaopatrują je w swą opinję.

(2) Przy ustalaniu kandydatury należy upewnić się, że kandydat będzie wykonywał funkcje konsula honorowego sumiennie oraz z właściwem zrozumieniem i oddaniem dla interesów polskich.

(3) Kandydat powinien posiadać należytą niezależność majątkową, odpowiednią pozycję socjalną i dostateczne stosunki w kołach gospodarczych, a także w sferach urzędowych lub intelektualnych.

(4) Przedstawiając kandydatów należy brać pod uwagę osoby, co do których nie zachodzi obawa, że ich interesy osobiste będą sprzeczne z ich charakterem urzędowym.

(5) Urząd zwierzchni powinien ponadto zbadać:

a) czy i w jakim stopniu kandydat reflektuje na udział w dochodach konsularnych; na konsulu honorowym ciąży bowiem w zasadzie obowiązek pokrywania z własnych funduszów wszystkich wydatków, związanych z funkcjonowaniem konsulatu honorowego, może mu być jednak przyznany przez Ministerstwo procentowy udział w dochodach konsularnych;

b) czy i w jaki sposób kandydat uczyni zadość warunkowi zaangażowania na własny koszt urzędnika władającego w mowie i piśmie językiem polskim i czy zgodziłby się sprowadzić go z Polski za pośrednictwem urzędu zwierzchniego.

4. (1) Po ustaleniu kandydatury urząd zwierzchni przyjmuje od kandydata podanie, skierowane do Ministra Spraw Zagranicznych i przesyła je Ministerstwu (Biuro Personalne).

(2) Podanie winno zawierać:

a) prośbę o mianowanie konsulem honorowym R. P.;

b) wiek, wyznanie, obywatelstwo, zawód, stanowisko;

c) wykształcenie i znajomość języków obcych;

d) oświadczenie, iż kandydat zaznajomił się z instrukcją służbową dla konsulów honorowych;

e) zapewnienie możności wywiązania się w należyty sposób z zobowiązań natury materjalnej, jakie pociąga za sobą utrzymanie konsulatu honorowego;

f) życiorys kandydata, przedstawiający dotychczasową działalność publiczną i zawodową, ze szczególnem uwzględnieniem okoliczności, dotyczących stosunku kandydata do zagadnień polskich oraz wyjaśnienie, czy i kiedy kandydat pełnił już funkcje konsula honorowego innego państwa;

g) fotografję kandydata.

5. Przed zgłoszeniem kandydatury urząd zwierzchni powinien upewnić się, że w razie mianowania kandydata, otrzyma on exequatur.

Mianowanie konsula honorowego i zawarcie umowy.

6. (1) Konsulów honorowych mianuje Minister Spraw Zagranicznych.

(2) Po mianowaniu konsula honorowego kierownik urzędu zwierzchniego zawiera z nim umowę według wzoru zał. 1. do niniejszego zarządzenia.

7. (1) Po podpisaniu umowy konsul honorowy składa przed kierownikiem właściwego urzędu dyplomatycznego, a w wyjątkowych przypadkach przed jego delegatem, przyrzeczenie służbowe według wzoru zał. 2, sporządzone na piśmie, które własnoręcznie podpisuje. Następnie kierownik urzędu dyplomatycznego względnie jego delegat wręcza konsulowi honorowemu dekret mianowania.

(2) Odpisy umowy i przyrzeczenia służbowego wraz z trzema wzorami podpisu konsula honorowego urząd zwierzchni przesyła Ministerstwu.

8. Ministerstwo przygotowuje listy komisyjne dla konsula honorowego i przesyła je do zwierzchniego urzędu dyplomatycznego, który zwraca się do rządu państwa przyjmującego, celem uzyskania exequatur.

9. Mianowanie konsula honorowego zostaje ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Otwarcie konsulatu honorowego.

10. (1) Ministerstwo dostarcza konsulowi honorowemu z urzędu:

a) tarczy z herbem państwowym;

b) flagi państwowej;

c) tablic z nazwą urzędu w języku polskim i w języku kraju urzędowania;

d) pieczęci urzędowej i kompletu stempli;

e) wzorów druków urzędowych;

f) wydawnictw urzędowych M. S. Z.

(2) Przedmioty wymienione pod a) do d) urząd zwierzchni wpisuje do swej księgi inwentarzowej.

11. (1) Urząd zwierzchni ustala dzień rozpoczęcia urzędowania konsula honorowego, zawiadamiając o tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych, właściwy urząd dyplomatyczny oraz właściwe władze naczelne okręgu konsularnego, podając równocześnie zakres działania oraz adres i godziny urzędowania konsula honorowego.

(2) Urząd zwierzchni ustala język urzędowy konsulatu honorowego i zawiadamia o tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych i właściwy urząd dyplomatyczny.

Skład osobowy konsulatu honorowego.

12. (1) W razie potrzeby mogą być w konsulatach honorowych mianowani poza konsulem honorowym, jako kierownikiem urzędu również i wicekonsulowie honorowi, których obowiązki służbowe określi urząd zwierzchni.

(2) Ministerstwo może również przydzielić do konsulatu honorowego urzędników służby zagranicznej lub pracowników kontraktowych, ustalając każdorazowo stosunek ich do konsula honorowego oraz zakres obowiązków.

Nadzór urzędu zwierzchniego.

13. (1) Kierownik urzędu zwierzchniego obowiązany jest dbać o to, aby konsul honorowy posiadał dostateczną znajomość ważniejszych spraw polskich i w tym celu udziela mu instrukcyj, zaopatruje go w materjały informacyjne i propagandowe oraz ułatwia odwiedzanie Polski.

(2) Kierownik urzędu zwierzchniego ustala kierunek działalności konsula honorowego oraz udziela poleceń w konkretnych wypadkach.

14. (1) Kierownik urzędu zwierzchniego przeprowadza przynajmniej raz na rok inspekcję działalności podległych konsulów honorowych.

(2) Z przeprowadzonej inspekcji powinien być spisany protokół, który podpisuje przeprowadzający inspekcję i konsul honorowy. Odpis protokółu wraz ze swojemi uwagami kierownik urzędu zwierzchniego przesyła Ministerstwu.

(3) Jeżeli ze względu na znaczną odległość przeprowadzenie inspekcji natrafiałoby na trudności, urząd zwierzchni powiadomi o tem Ministerstwo, które określi, czy i w jaki sposób inspekcja będzie dokonana.

15. Urząd zwierzchni przesyła sprawozdania roczne konsulów honorowych zaopatrzone swoją opinją do Biura Personalnego Ministerstwa, odpisy zaś do Radcy Ekonomicznego i terytorjalnego Wydziału Departamentu Polityczno-Ekonomicznego, urzędy konsularne zaś ponadto do właściwego urzędu dyplomatycznego.

Zwolnienie konsula honorowego.

16. (1) Zwolnienie konsula honorowego następuje przez doręczenie mu dekretu zwolnienia za pośrednictwem kierownika urzędu zwierzchniego.

(2) Zwolnienie ze stanowiska zostaje ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

17. Właściwy urząd dyplomatyczny zawiadamia niezwłocznie rząd państwa przyjmującego o zwolnieniu konsula honorowego, celem odebrania mu exequatur.

18. (1) Po zwolnieniu konsula honorowego kierownik urzędu zwierzchniego powinien niezwłocznie przejąć archiwum konsularne oraz wszystkie przedmioty, stanowiące własność Skarbu Państwa.

(2) Z powyższych czynności należy sporządzić protokół, którego odpis przesyła się Ministerstwu.

Postanowienia końcowe.

19. (1) Umowy zawarte z konsulami honorowymi przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia pozostają w mocy.

(2) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie zarządzenia i okólniki wydane w przedmiocie niniejszego zarządzenia, a w szczególności:

a) No. K. I. 14743 okólnik w sprawie zakresu działania konsulów honorowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1923 r., Nr. 16, poz. 196);

b) No A. II. 908 okólnik w sprawie zawierania umów z konsulami honorowymi (Dz. Urz. M. S. Z. z 1923 r., Nr. 16, poz. 197);

c) No. A. II. 525 okólnik w przedmiocie umów z konsulami honorowymi (Dz. Urz. M. S. Z. z 1923 r., Nr. 8, poz. 90);

d) No. O. I. Org. 10064 okólnik w sprawie tworzenia honorowych urzędów konsularnych R. P. (Dz. Urz. M. S. Z. z 1925 r., Nr. 7, poz. 74);

e) No. A. II. K. Z. 21900 okólnik w sprawie sprawozdań rachunkowo-kasowych Konsulatów Honorowych niepełnoprawnych R. P. (Dz. Urz. M. S. Z. z 1927 r., Nr. 4, poz. 49).

f) No. W. O. 5211/1 zarządzenie w sprawie wzmożenia działalności konsulów honorowych R. P. oraz rozwoju sieci Konsulatów Honorowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1933 r., Nr. 3, poz. 13);

g) No. W. O. 5532 komunikat w sprawie stosowania przepisów kancelaryjnych w Konsulatach Honorowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1933 r., Nr. 3, poz. 17).

Zał. 1.

UMOWA Z KONSULEM HONOROWYM.

1. P. . . . . , obywatel . . . . z zawodu . . . . , zamieszkały w . . . . po zapoznaniu się z treścią instrukcji służbowej dla konsulów honorowych Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych z 1936 r., Nr. 3, poz. 23, przyjmuje stanowisko konsula (wicekonsula) honorowego Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w . . . .

2. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostarczy p. . . . . do użytku służbowego na czas sprawowania powierzonego mu urzędu:

a) tarczy z herbem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej;

b) flagi państwowej;

c) tablic z nazwą urzędu;

d) pieczęci urzędowej i kompletu stempli;

e) wzorów druków urzędowych;

f) wydawnictw urzędowych M. S. Z.

3. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje p. . . . .% wszystkich dochodów konsularnych, z wyjątkiem opłat przewidzianych w paragrafie 2 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18. kwietnia 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Opieki Społecznej w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 376), które to opłaty pobierane są zawsze na rachunek Skarbu Państwa Polskiego.

Wyżej określoną sumę..........% obliczać należy netto po uprzedniem potrąceniu wpływów z pozycyj, wyszczególnionych w paragrafie 2-gim powołanego rozporządzenia.

4. P.............................. zobowiązuje się do ponoszenia wszelkich kosztów, związanych z normalnem prowadzeniem konsulatu; opłaca on zatem bez względu na dochody konsulatu: lokal, którego położenie, wygląd zewnętrzny i urządzenie winno odpowiadać godności przedstawiciela Państwa Polskiego, wszelkie koszty korespondencji urzędowej, koszty związane z prowadzeniem biura, oraz opłaca personel potrzebny do wykonywania powierzonego mu urzędu.

Z pośród personelu urzędniczego conajmniej jeden urzędnik powinien władać językiem polskim w mowie i piśmie. Przyjęcie przez konsula honorowego pracownika do czynności konsularnych nie stwarza stosunku prywatnoprawnego, ani też publiczno-prawnego między tym pracownikiem a Państwem Polskiem, co konsul honorowy winien w umowie z nim zawartej wyraźnie zaznaczyć. Przed przyjęciem tego rodzaju pracownika winien jednak konsul honorowy upewnić się, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych niema zastrzeżeń przeciwko osobie kandydata; na żądanie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które nie potrzebuje być motywowane, konsul honorowy zwolni ze służby każdego pracownika przyjętego do czynności konsularnych.

5. P.............................. zobowiązuje się do ścisłego przestrzegania odrębności archiwów i papierów konsularnych od swych archiwów prywatnych i zawodowych.

6. P.............................. zobowiązuje się nie przyjmować stanowiska przedstawiciela konsularnego ani też żadnego innego oficjalnego zastępstwa interesów obcego państwa w czasie piastowania stanowiska konsula honorowego Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przypadku zastępstwa interesów państwa przyjmującego, o ile jest jego obywatelem.

7. P.............................. zobowiązuje się, jako konsul honorowy nie wykonywać takich zajęć ani też nie rozwijać tego rodzaju działalności publicznej, którćby nie licowały ze stanowiskiem konsula honorowego Rzeczypospolitej Polskiej.

8. P.............................. z tytułu mianowania go konsulem honorowym nie przysługuje prawo do uposażenia, a tem samem i do zaopatrzenia emerytalnego ze Skarbu Państwa Polskiego; ponadto p................ .... zrzeka się wszelkich roszczeń do Skarbu Państwa Polskiego w przypadku poniesienia jakichkolwiek strat, jakiejkolwiek natury byłyby one, które bezpośrednio lub pośrednio mogłyby wyniknąć w związku ze sprawowaniem przezeń czynności urzędowych.

9. Umowa niniejsza rozwiązuje się w razie zwolnienia p............. .... z urzędu konsula honorowego lub cofnięcia mu exequatur. Jeżeli p.............................. poweźmie zamiar ustąpienia ze stanowiska konsula honorowego, ma prawo wypowiedzieć niniejszą umowę w terminie trzymiesięcznym.

10. P.............................. zobowiązuje się, że po rozwiązaniu niniejszej umowy:

a) nie będzie używał tytułu konsula honorowego Rzeczypospolitej Polskiej;
b) niezwłocznie przekaże w porządku archiwum i depozyty konsularne;

c) niezwłocznie zwróci wszelkie przedmioty otrzymane z Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub urzędu zwierzchniego;

d) przedstawi rozliczenie i zwróci pozostałe należności Skarbu Państwa Polskiego.

Umowa niniejsza zawarta została w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach pomiędzy p. ...., Posłem (Konsulem) Rzeczypospolitej Polskiej w .... działającym w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i p. ....

..............................., dnia .... 193. . .r.

....

(własnoręczne podpisy)

L. S.

Zał. 2.

PRZYRZECZENIE SŁUŻBOWE.

Mianowany konsulem (wicekonsulem) honorowym Rzeczypospolitej Polskiej w .... przyrzekam i zobowiązuję się uroczyście — powierzony mi urząd sumiennie, gorliwie i wedle mej najlepszej wiedzy sprawować, stosując się do obowiązujących przepisów oraz do zarządzeń moich władz przełożonych — interesów Rzeczypospolitej Polskiej i jej obywateli ze wszech sił bronić i popierać — o sprawach, o których się dowiem w związku z urzędowaniem ścisłą tajemnicę zachować; przyrzekam ponadto, że piastując godność i urząd konsula (wicekonsula) honorowego Rzeczypospolitej Polskiej nie będę rozwijał tego rodzaju działalności publicznej i nie będę wykonywał takich zajęć, które nie licują z godnością przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

..............................., dnia .... 193. . .r.

....

(własnoręczny podpis)

23.

INSTRUKCJA SŁUŻBOWA DLA KONSULÓW HONOROWYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Charakter urzędu i obowiązki konsula honorowego.

1. (1) Konsul honorowy uzyskuje charakter urzędowy wobec państwa przyjmującego z chwilą otrzymania exequatur.

(2) Z tą chwilą konsul honorowy:

a) korzysta z immunitetów i przywilejów, które są przyznane konsulom honorowym w kraju urzędowania;

b) ma prawo noszenia munduru i innych odznak służbowych, zgodnie z obowiązującemi przepisami polskiemi;

c) otrzymuje paszport służbowy wystawiony przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, o ile jest obywatelem polskim; konsul honorowy obywatel niepolski ma prawo do uzyskania na paszporcie państwa, którego jest obywatelem. polskiej wizy służbowej na wyjazd do Polski.

2. Obowiązki służbowe konsula honorowego określa zawarta z nim umowa, przyrzeczenie służbowe oraz niniejsza instrukcja; ponadto wynikają one z innych obowiązujących przepisów.

3. (1) Konsul honorowy podlega osobowo Ministrowi Spraw Zagranicznych.

(2) Funkcyjnie konsul honorowy podlega bezpośrednio kierownikowi zwierzchniego urzędu konsularnego, a za jego pośrednictwem kierownikowi urzędu dyplomatycznego, wyznaczonych aktem ustanowienia konsulatu honorowego.

(3) W wyjątkowych przypadkach konsul honorowy może funkcyjnie podlegać bezpośrednio kierownikowi urzędu dyplomatycznego.

4. (1) Konsul honorowy winien się ściśle stosować do wszelkich zarządzeń i instrukcyj zwierzchniej władzy służbowej.

(2) We wszystkich sprawach służbowych a zwłaszcza w sprawach, których we własnym zakresie załatwić czy też rozstrzygnąć nie może, konsul honorowy winien się zwracać o instrukcje do urzędu zwierzchniego.

(3) W razie inspekcji konsulatu honorowego przez zwierzchnią władzę służbową konsul honorowy obowiązany jest przedłożyć wszelkie akty, rejestry i księgi konsularne oraz służyć potrzebnemi wyjaśnieniami osobom przeprowadzającym inspekcję.

5. (1) Konsul honorowy obowiązany jest zachować w ścisłej tajemnicy wszystkie sprawy, o których powziął wiadomość dzięki swemu stanowisku służbowemu lub dowiedział się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych.

(2) Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie pełnienia urzędu konsula honorowego, jak i po zwolnieniu go z tego urzędu.

6. (1) Konsul honorowy powinien z godnością reprezentować Rzeczpospolitą Polską unikając wszystkiego, co mogłoby obniżyć poważanie i zaufanie, których wymaga oficjalne stanowisko przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Ze względu na swój oficjalny charakter konsul honorowy powinien unikać tego rodzaju udziału w życiu publicznem kraju urzędowania, który mógłby mu utrudniać sytuację przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej lub stosunek jego do miejscowych władz, społeczeństwa i kolonji polskiej.

7. Po otrzymaniu exequatur konsul honorowy powinien:

a) złożyć oficjalne wizyty władzom państwowym miejsca urzędowania (a w szczególności władzom administracji politycznej, sądowym, wojskowym, samorządowym i t. p.), dziekanowi i członkom miejscowego korpusu konsularnego oraz wybitniejszym osobistościom ze świata oficjalnego, handlowego, przemysłowego, finansowego i intelektualnego, stosując się w tym względzie do zwyczajów miejscowych; ponadto powinien on niezwłocznie nawiązać kontakt z czynnikami, z któremi z racji swej opieki nad obywatelami polskimi może mieć stosunki (kierownikiem miejscowego szpitala, władzami emigracyjno-repatrjacyjnemi, instytucjami opieki społecznej i t. p.);

b) nawiązać kontakt z kolonją polską w okręgu konsularnym;

c) oznaczyć lokal urzędowy tarczą z herbem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej, tablicami z nazwą urzędu w języku polskim i w języku kraju urzędowania, tablicą z napisem w obu językach, podającą dnie i godziny urzędowania oraz masztem na wywieszenie flagi.

8. (1) Konsul honorowy obowiązany jest występować oficjalnie nazewnątrz w tych wszystkich przypadkach, w których interes służbowy lub zwyczaj miejscowy wymagają osobistego reprezentowania Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Konsul honorowy celem spełniania obowiązków reprezentacyjnych, związanych z powierzonem mu stanowiskiem, powinien utrzymywać odpowiednie stosunki towarzyskie.

9. (1) Konsul honorowy powinien w miarę możności odbyć podróż do Polski, celem poznania kraju, którego jest przedstawicielem.

(2) Konsul honorowy powinien brać udział w zjazdach konsularnych.

10. (1) Konsul honorowy nie może samowolnie porzucać powierzonego mu urzędu aż do chwili rozwiązania stosunku służbowego.

(2) W razie przeszkód w urzędowaniu, trwających ponad 7 dni, konsul honorowy winien o tem powiadomić kierownika urzędu zwierzchniego donosząc jednocześnie pod czyją opieką pozostawia archiwum konsularne; konsul honorowy jest odpowiedzialny za wybór osoby, której powierzył pieczę nad archiwum konsularnem.

11. (1) Konsul honorowy może ustanowić zastępcę w porozumieniu z kierownikiem urzędu zwierzchniego; zastępca wykonywa swe funkcje pod odpowiedzialnością konsula honorowego i w zakresie ustalonym przez urząd zwierzchni.

(2) Konsul honorowy może w porozumieniu z urzędem zwierzchnim przyjmować pracowników do wykonywania czynności biurowych w konsulacie honorowym.

Zadania oraz zakres działania.

12. Zadaniem konsula honorowego jest: obrona interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej, opieka nad obywatelami polskimi zagranicą oraz czuwanie nad wykonaniem umów międzynarodowych, zawartych przez Rzeczpospolitą Polską.

13. (1) Zakres działania konsula honorowego obejmuje czynności których wykonywanie przysługuje mu z urzędu (pkt. 15, 17, 19) i czynności, które zostały mu powierzone (pkt. 14, 16, 18 (1) b).

(2) Dla czynności konsularnych, których wykonywanie konsulowi honorowemu nie przysługuje z urzędu lub które nie zostały mu powierzone, właściwym jest urząd zwierzchni.

Sprawy gospodarcze.

14. Do obowiązków konsula honorowego w dziedzinie gospodarczej należą czynności propagandowe, handlowe i sprawozdawcze, które zostały mu powierzone przez kierownika urzędu zwierzchniego lub Ministerstwo Spraw Zagranicznych bezpośrednio.

Sprawy marynarki.

15. (1) Do obowiązków konsula honorowego w zakresie spraw marynarki należy wykonywanie następujących czynności w stosunku do marynarki Rzeczypospolitej Polskiej:

a) obrona interesów polskiej żeglugi handlowej, okazywanie wszelkiej pomocy kapitanom okrętów wojennych i statków handlowych;

b) opieka nad marynarzami na lądzie (opieka sanitarna, repatrjacja i t.p.);

c) przyjmowanie meldunków kapitanów polskich statków handlowych;

d) zawiadamianie kierownika urzędu zwierzchniego o wszelkich nadużyciach, dotyczących wywieszania polskiej bandery handlowej, nadużyciach dokumentów okrętowych oraz dokumentów zdatności statku do żeglugi;

e) uprzedzanie kapitanów polskich okrętów wojennych i statków handlowych o trudnościach, na które napotkać mogą w dalszej podróży;

f) pomoc w razie nieszczęśliwego wypadku, któremu uległ polski okręt wojenny lub statek handlowy.

(2) Przepisy ustępu (1) punkty a) do e) powinny być stosowane do statków handlowych, pływających pod banderą Wolnego Miasta Gdańska, jeżeli tego zażąda kapitan statku; przepisy pod f), o ile kapitan statku gdańskiego temu się nie sprzeciwi.

(3) Czynności w zakresie spraw morskich powinny być wykonywane zgodnie z postanowieniami obowiązujących ustaw i rozporządzeń polskich i gdańskich.

Sprawy propagandowe.

16. Do obowiązków konsula honorowego w dziedzinie propagandy należą czynności, które zostały mu powierzone przez kierownika urzędu zwierzchniego.

Sprawy opieki społecznej i kulturalnej.

17. Do obowiązków konsula honorowego w dziedzinie opieki społecznej i kulturalnej należy z urzędu:

a) opieka i pomoc obywatelom polskim;

b) interwencje wobec władz, sądów, instytucyj i pracodawców na rzecz obywateli polskich;

c) opieka nad organizacjami kolonji polskiej.

Sprawy prawne.

18. (1) Do obowiązków konsula honorowego w zakresie spraw prawnych należą:

a) czynności, których wykonywanie przysługuje mu z urzędu;

b) czynności, których wykonywanie może mu powierzyć Minister Spraw Zagranicznych na wniosek urzędu zwierzchniego.

(2) Wykonywanie czynności w zakresie spraw prawnych winno mieć miejsce zgodnie z postanowieniami obowiązujących ustaw i rozporządzeń polskich.

19. Zakres działania z urzędu obejmuje:

a) czuwanie nad wykonywaniem umów, zawartych przez Rzeczpospolitą Polską, a w razie spostrzeżonych uchybień, raportowanie o tem kierownikowi urzędu zwierzchniego;

b) sprawy spadków po obywatelach lub na rzecz obywateli polskich;

c) pomoc w ustanawianiu opieki i kurateli na rzecz obywateli polskich;

d) przyjmowanie podań, skierowanych do polskich władz krajowych;

e) wydobywanie dokumentów dla obywateli polskich;

f) doręczanie i przesyłanie drogą urzędową listów i przesyłek prywatnych obywateli polskich.

Wewnętrzna organizacja konsulatu honorowego.

20. (1) Czas urzędowania dla stron, ustalony zgodnie ze zwyczajami miejscowemi powinien wynosić conajmniej jedną godzinę codziennie.

(2) W dnie polskich świąt państwowych oraz w dnie świąt miejscowych konsulat honorowy jest nieczynny.

21. Konsul honorowy winien wywieszać flagę konsularną:

a) w dnie polskich świąt państwowych;

b) w dnie świąt państwowych kraju urzędowania;

c) przy innych okazjach stosownie do zwyczajów miejscowych.

22. (1) Konsul honorowy obowiązany jest przestrzegać bezwzględnie zasady odrębności archiwum konsularnego od archiwów prywatnych i zawodowych.

(2) W zakresie techniki kancelaryjnej konsul honorowy powinien ustalić w porozumieniu z urzędem zwierzchnim zasady postępowania, zgodnie z wytycznemi instrukcji kancelaryjnej, obowiązującej urzędy zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Korespondencję urzędową z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, władzami i urzędami krajowemi konsul honorowy obowiązany jest prowadzić za pośrednictwem urzędu zwierzchniego.

23. Konsul honorowy obowiązany jest prowadzić księgę inwentarzową, do której winny być wpisane wszystkie przedmioty, stanowiące własność Skarbu Państwa Polskiego.

24. Bibljotekę konsularną stanowią wydawnictwa urzędowe, dostarczone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub urząd zwierzchni; ponadto książki i publikacje, przeznaczone przez konsula honorowego do użytku konsulatu.

25. (1) Za wykonywanie czynności konsularnych konsul honorowy upoważniony jest do pobierania opłat ustalonych przez taryfę opłat konsularnych.

(2) Konsul honorowy obowiązany jest wpisywać do odpowiednich rejestrów czynności konsularnych wszystkie wpływy gotówkowe pobrane tytułem opłat konsularnych; odpisy tych rejestrów konsul honorowy obowiązany jest przesyłać urzędowi zwierzchniemu w terminach miesięcznych.

(3) Konsul honorowy obowiązany jest przekazywać urzędowi zwierzchniemu pobrane w ciągu miesiąca opłaty konsularne, nie później niż dnia trzeciego następnego miesiąca, po potrąceniu przyznanej mu części dochodów, stosownie do zawartej z nim umowy.

(4) Sposób przekazywania dochodów Skarbu Państwa Polskiego ustala urząd zwierzchni.

26. (1) Konsul honorowy obowiązany jest do składania każdego roku budżetowego, najpóźniej do dnia 1 maja, sprawozdań rocznych z całokształtu działalności Konsulatu Honorowego.

(2) Sprawozdanie roczne sporządzane w czterech egzemplarzach przesyła konsul honorowy urzędowi zwierzchniemu.

(3) Sprawozdanie powinno zawierać krótkie streszczenie i scharakteryzowanie całej działalności konsula honorowego, z podaniem ilości załatwionych spraw i wysokości dochodów konsularnych, pobranych w ciągu ubiegłego roku budżetowego oraz przedstawiać organizację wewnętrzną urzędu.

(4) Przedstawienie działalności konsula honorowego powinno być zredagowane według następującej kolejności:

a) sprawy gospodarcze;
b) sprawy marynarki;
c) sprawy propagandowe;
d) sprawy opieki społecznej i kulturalnej;
e) sprawy prawne.

27. Konsul honorowy obowiązany jest z chwilą rozwiązania stosunku służbowego przekazać niezwłocznie kierownikowi urzędu zwierzchniego;

a) wszelkie należności Skarbu Państwa Polskiego;
b) akty, księgi i druki, archiwum i depozyty konsularne;
c) przedmioty, stanowiące własność Skarbu Państwa Polskiego.

Postanowienia ogólne i końcowe.

28. (1) Używana w niniejszem zarządzeniu nazwa konsula stosuje się do konsulów oraz do wicekonsulów honorowych, posiadających listy komisyjne i exequatur.

(2) We wszystkich przypadkach, w których w niniejszem zarządzeniu jest mowa o interesach lub obywatelach polskich, postanowienia niniejszego zarządzenia odnoszą się do interesów i obywateli Wolnego Miasta Gdańska w zakresie ustalonym przez obowiązujące przepisy.

29. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

24.

AGENCI KONSULARNI.

Zgodnie z art. 7 ustawy o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 103, poz. 914), zarządzam:

Powołanie agenta konsularnego.

1. Agentów konsularnych powołują konsulowie, względnie urzędnicy przedstawicielstw dyplomatycznych, upoważnieni do wykonywania czynności konsularnych.

2. (1) Po zatwierdzeniu kandydata przez Ministra Spraw Zagranicznych, konsul doręcza mu pismo mianujące na stanowisko agenta konsularnego, poczem odbiera przyrzeczenie służbowe (zał. 1) i spisuje z nim umowę.

(2) Odpis nominacji, przyrzeczenia służbowego i umowy wraz z trzema wzorami podpisu agenta konsularnego, konsul przesyła Ministerstwu.

3. (1) Z kandydatem na stanowisko agenta konsularnego, który ma pobierać uposażenie z budżetu M. S. Z., konsul zawiera umowę według wzoru umów ustalonych dla umysłowych pracowników kontraktowych służby zagranicznej, o ile kandydat nie jest urzędnikiem M. S. Z.

(2) Z kandydatem na stanowisko agenta konsularnego honorowego konsul zawiera umowę według wzoru zał. 2.

4. (1) Agent konsularny otrzymuje patent od konsula, który go powołał (zał. 3).

(2) O ile tego wymagają umowy międzynarodowe, agent otrzymuje listy komisyjne zamiast patentu.

(3) O powołaniu agenta konsularnego konsul zwierzchni zawiadamia władze miejscowe państwa przyjmującego.

5. Powołanie agenta konsularnego zostaje ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

6. (1) Ministerstwo dostarcza agentowi konsularnemu z urzędu:

a) tarczy z herbem państwowym;

b) flagi państwowej;

c) tablicy z nazwą urzędu w języku polskim i w języku kraju urzędowania (Agencja Konsularna Rzeczypospolitej Polskiej);

d) pieczęci urzędowej i kompletu stempli;

e) wzorów druków urzędowych;

f) wydawnictw urzędowych M. S. Z.

(2) Przedmioty wymienione pod a) do d) urząd zwierzchni wpisuje do swej księgi inwentarzowej.

Zakres działania.

7. Agent konsularny działa tylko w zakresie czynności powierzonych mu przez konsula zwierzchniego i pod jego odpowiedzialnością służbową.

8. Terytorjalny zakres działania agenta konsularnego określa wydany mu patent względnie listy komisyjne.

9. Rzeczowy zakres działania agenta konsularnego określa konsul zwierzchni.

Nadzór.

10. Konsul zwierzchni spełnia nadzór nad całokształtem działalności agenta konsularnego, w zakresie rzeczowym i osobowym.

Budżet i rachunkowość agenta konsularnego.

11. Agent konsularny nie prowadzi odrębnych ksiąg, przewidzianych przepisami rachunkowo-kasowemi M. S. Z.

12. (1) Za wykonywanie czynności konsularnych agent konsularny upoważniony jest do pobierania opłat, ustalonych przez taryfę opłat konsularnych.

(2) Agent konsularny obowiązany jest wpisywać do odpowiednich rejestrów czynności konsularnych wszystkie wpływy gotówkowe pobrane tytułem opłat konsularnych; odpisy tych rejestrów agent konsularny obowiązany jest przesyłać urzędowi zwierzchniemu w terminach miesięcznych.

(3) Agent konsularny obowiązany jest przekazywać urzędowi zwierzchniemu pobrane w ciągu miesiąca opłaty konsularne, nie później, niż dnia trzeciego następnego miesiąca, po potrąceniu ewentualnie przyznanej mu części dochodów, stosownie do zawartej n nim umowy.

(4) Sposób przekazywania dochodów Skarbu Państwa ustala urząd zwierzchni.

Zwolnienie ze stanowiska.

13. Konsul zwierzchni zwalnia agenta konsularnego przez doręczenie mu pisma, zwalniającego go ze stanowiska; o zwolnieniu agenta konsularnego konsul zawiadamia niezwłocznie M. S. Z. i władze miejscowe państwa przyjmującego.

14. (1) Po zwolnieniu agenta konsularnego, konsul zwierzchni powinien niezwłocznie przejąć archiwum urzędowe oraz wszystkie przedmioty, stanowiące własność Skarbu Państwa.

(2) Z powyższych czynności należy sporządzić protokół, którego odpis przesyła się Ministerstwu.

15. Zwolnienie agenta konsularnego ze stanowiska zostaje ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Zał. 1.

PRZYRZECZENIE SŁUŻBOWE.

Mianowany agentem konsularnym Rzeczypospolitej Polskiej w .... przyrzekam i zobowiązuje się uroczyście— powierzone mi funkcje sumiennie, gorliwie i wedle mej najlepszej wiedzy sprawować, stosując się do obowiązujących przepisów oraz do zarządzeń moich władz przełożonych, — interesów Rzeczypospolitej Polskiej i jej obywateli ze wszech sił bronić i popierać, — o sprawach, o których się dowiem w związku z urzędowaniem ścisłą tajemnicę zachować; przyrzekam ponadto, że piastując stanowisko agenta konsularnego nie będę rozwijał tego rodzaju działalności publicznej i nie będę wykonywał takich zajęć, które nie licują z godnością przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

...., dnia .... 193..... r.

....

(własnoręczny podpis)

Zał. 2.

UMOWA Z HONOROWYM AGENTEM KONSULARNYM.

1. P. .... obywatel .... z zawodu .... zamieszkały w .... przyjmuje stanowisko agenta konsularnego z siedzibą w ....

2. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostarczy p. .... do użytku służbowego na czas sprawowania powierzonego mu urzędu:

a) tarczy z herbem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej;
b) flagi państwowej;
c) tablic z nazwą urzędu;
d) pieczęci urzędowej i kompletu stempli;
e) wzorów druków urzędowych;
f) wydawnictw urzędowych M. S. Z.

3. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje p. .... % opłat konsularnych, z czynności, do których wykonywania został on upoważniony, z wyjątkiem opłat, przewidzianych w paragrafie 2 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Opieki Społecznej w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 376), które to opłaty pobierane są zawsze na rachunek Skarbu Państwa Polskiego.

Wyżej określoną sumę .... % obliczać należy netto po uprzedniem potrąceniu wpływów z pozycyj, wyszczególnionych w paragrafie 2 powołanego rozporządzenia.

4. P. .... zobowiązuje się do ponoszenia wszelkich kosztów, związanych z normalnem spełnianiem czynności agenta konsularnego, — opłaca on zatem, bez względu na dochody Agencji Konsularnej z opłat konsularnych: lokal, którego położenie, wygląd zewnętrzny i urządzenie winno odpowiadać godności przedstawiciela Państwa Polskiego, wszelkie koszty korespondencji urzędowej i prowadzenia biura.

5. P. .... zobowiązuje się do ścisłego przestrzegania odrębności archiwów i papierów urzędowych od swych archiwów prywatnych i zawodowych.

6. P. .... zobowiązuje się nie przyjmować stanowiska przedstawiciela konsularnego, ani też żadnego innego oficjalnego zastępstwa interesów obcego państwa w czasie piastowania stanowiska agenta konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem zastępstwa interesów państwa przyjmującego, o ile jest jego obywatelem.

7. P. .... zobowiązuje się nie wykonywać takich zajęć, ani też rozwijać tego rodzaju działalności publicznej, któreby nie licowały ze stanowiskiem agenta konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej.

8. P. .... z tytułu mianowania go agentem konsularnym nie przysługuje prawo do uposażenia, a tem samem do zaopatrzenia emerytalnego ze Skarbu Państwa Polskiego; ponadto p. .... zrzeka się wszelkich roszczeń do Skarbu Państwa Polskiego w przypadku poniesienia jakichkolwiek strat, które bezpośrednio lub pośrednio mogłyby wyniknąć w związku ze sprawowaniem przezeń czynności urzędowych.

9. Umowa niniejsza rozwiązuje się w razie zwolnienia p. .... z urzędu agenta konsularnego. Jeżeli p. .... poweźmie zamiar ustąpienia ze stanowiska agenta konsularnego, ma prawo wypowiedzieć niniejszą umowę w terminie trzymiesięcznym.

10. P. .... zobowiązuje się, że po rozwiązaniu niniejszej umowy:

a) nie będzie używał tytułu agenta konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej;

b) niezwłocznie przekaże w porządku archiwum urzędowe;

c) niezwłocznie zwróci wszelkie przedmioty otrzymane z Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub urzędu zwierzchniego;

d) przedstawi rozliczenie i zwróci pozostałe należności Skarbu Państwa Polskiego.

Umowa niniejsza zawarta została w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach pomiędzy p. .... konsulem (kierownikiem Wydziału Konsularnego Poselstwa) Rzeczypospolitej Polskiej w ...., działającego w imieniu Rządu Rzeczypospolitej i p. ....

...., dnia .... 193..... r.

....

(własnoręczne podpisy)

L. S.

Zał. 3.

KONSUL .... RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ z siedzibą w .... czyni niniejszem wiadomem, że na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych

z dniem .... 193........ r.

powołał i delegował w charakterze AGENTA KONSULARNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W .... na obszar .... Pana ....,

aby wykonywał powierzone Mu czynności pod Jego kierownictwem i Jego odpowiedzialnością.

Uprasza się właściwe Władze o uznanie Pana .... jako AGENTA KONSULARNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ i zapewnienie Mu swobodnego wykonywania powierzonych Mu czynności, korzystania z tych wszystkich praw i przywilejów, które są przywiązane do tego stanowiska oraz o okazywanie Mu pomocy i poparcia gdziekolwiek i kiedykolwiek tego zajdzie potrzeba.

w ...., dnia .... 193........ roku.

....

Pieczęć KONSUL RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Minister

Warszawa, 29 lutego 1936 r. *(—) J. Beck*

CZEŚĆ II.

25.

Nr. R. E. 60/9.

BEZPOŚREDNIE ŚWIADECTWA POCHODZENIA TOWARÓW.

1. Powołując się na art. 17 (1) zarządzenia w sprawie świadectw pochodzenia towarów (Dz. Urz. M. S. Z. z 1935 r. Nr. 6, poz. 55) Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, iż Ministerstwo Przemysłu i Handlu, przy udzielaniu pozwoleń na przywóz do Polski towarów zakazanych do przywozu, a pochodzących z Argentyny, Brazylji, Chile, Guatemali, Haiti, Kolumbji, Meksyku, Paragwaju, El Salwadoru i Urugwaju, pozwolenia te zaopatruje w klauzulę: ,,ważne tylko po przedłożeniu świadectwa pochodzenia, wystawionego i wizowanego w kraju pochodzenia towaru''.

2. Powyższa klauzula będzie stosowana od 1 maja 1936 r. przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu również przy wydawaniu pozwoleń na przywóz towarów zakazanych do przywozu, pochodzących z Kuby, Equadoru, Panamy, Peru i San Domingo.

3. Importerzy polscy, starający się o pozwolenie na prawo przywozu towarów zakazanych do przywozu, pochodzących z krajów wymienionych w poprzednich ustępach, informowani są przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu przy wydawaniu pozwoleń przywozowych o konieczności zawiadamiania eksporterów, że świadectwa pochodzenia wystawiane być muszą bezwzględnie w kraju pochodzenia towaru i wizowane w najbliższym urzędzie konsularnym R. P.

4. Urzędy zagraniczne w krajach trzecich, którym przedkładane są do wizowania świadectwa pochodzenia, dotyczące towarów pochodzących z państw Ameryki Łacińskiej, wystawione nie w kraju pochodzenia, powinny zwracać uwagę interesantom, iż świadectwa te nawet jeżeli posiadać będą wizę konsularną nie będą uznane przez polskie urzędy celne, o ile okaże się, że dany towar zakazany jest do przywozu, a dopuszczony został do importu do Polski za specjalnem pozwoleniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w którem znajduje się podana w punkcie 1 klauzula bezpośredniości świadectwa pochodzenia towaru i wizy konsularnej.

5. Ponieważ urzędy zagraniczne nie mogą znać dokładnie listy towarów zakazanych do przywozu, wobec tego nie mogą brać żadnej odpowiedzialności za informacje, dotyczące listy zakazów.

Eksporter zagraniczny powinien w tym względzie otrzymać dokładne dane od importera polskiego, który odpowiedzialny jest całkowicie za dochowanie warunków, na podstawie których Ministerstwo Przemysłu i Handlu udzieliło pozwolenia na przywóz do Polski towarów zakazanych do przywozu.

6. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina równocześnie, iż z państw Ameryki Łacińskiej jedynie Brazylja posiada umowę handlową z Polską. Do Brazylji też odnosi się na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania przepis o handlu pośrednim zawarty w umowie handlowej polsko-niemieckiej

z 4 listopada 1935 r. na którego podstawie towar brazylijski, jeżeli nadejdzie do polskiego obszaru celnego nie bezpośrednio, lecz za pośrednictwem innego kraju traktatowego, korzystać może z cła konwencyjnego na podstawie świadectwa pochodzenia, wystawionego w tym kraju, przez który towar przechodzi.

Powyższe nie dotyczy towarów zakazanych do przywozu do których stosują się przepisy podane w punkcie 1.

7. Urzędy zwierzchnie powinny niezwłocznie zaznajomić dokładnie podległe im konsulaty honorowe z techniką wizowania świadectw pochodzenia towarów, dotyczących towarów zakazanych do przywozu, pochodzących z państw Ameryki Łacińskiej, a dopuszczonych do importu do Polski za specjalnem pozwoleniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

26.

B. Pers. 471/1/36.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Günther Władysław, radca w M. S. Z. — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. przy Rządzie Królewsko-Greckim w Atenach, z dniem 1 kwietnia 1936 r.

ODWOŁANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Mazurkiewicz Władysław, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. przy Rządach Republik Argentyny, Paragwaju, Urugwaju i Chile — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z dniem 30 kwietnia 1936 r.

MIANOWANI:

Baliński Stanisław, prow. I sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Kopenhadze — I sekretarzem poselstwa z pozostawieniem w Poselstwie R. P. w Kopenhadze, z dniem 1 marca 1936 r.

Chamiec Antoni, prow. konsul R. P. w Tuluzie — Konsulem z pozostawieniem na stanowisku kierownika Konsulatu R. P. w Tuluzie, z dniem 1 marca 1936 r.

Ficki Zygmunt, prow. radca w M. S. Z. — radcą w M. S. Z. z dniem 1 marca 1936 r.

Fuksiewicz Bernard, radca w M. S. Z. — kierownikiem referatu Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (A. II. K. Z.) w Wydziale Budżetowym A. II. — z dniem 1 lutego 1936 r.

Hoszard Jerzy, referendarz w M. S. Z. — attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Hadze — z dniem 1 marca 1936 r.

Juchniewiczówna Bronisława, pracownik kontraktowy w M. S. Z. — sekretarzem administracyjnym w M. S. Z. z dniem 1 lutego 1936 r.

Kawalec Tadeusz, prow. radca w M. S. Z. na urlopie bezpłatnym — radcą w M. S. Z., z dniem 1 stycznia 1936 r.

Kawałkowski Aleksander, dyrektor Departamentu w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dniem 1 marca 1936 r.

Krotoski Ludwik, referendarz w M. S. Z. — attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Rydze, z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Kulisiewicz Edward, kierownik referatu w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Berlinie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Narkiewicz-Jodko Stanisław, attaché konsularny w Konsulacie Generalnym R. P. w Stambule — attaché ambasady w Ambasadzie R. P. w Angorze z dniem 1 marca 1936 r.

Narzymski Tadeusz, prow. II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Helsingforsie — II sekretarzem poselstwa z pozostawieniem w Poselstwie R. P. w Helsingforsie, z dniem 1 marca 1936 r.

Rychlewicz Wojciech, referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Stambule z dniem 1 marca 1936 r.

Szeliski Jan, referendarz w M. S. Z. — attaché ambasady w Ambasadzie R. P. przy Kwirynale, z dniem 1 marca 1936 r.

Włodarkiewicz Stanisław, radca w M. S. Z. — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Wiedniu z dniem 1 maja 1936 r.

Gordon Grantley Bowden, wicekonsul honorowy R. P. w Cardiff — konsulem honorowym R. P. w Cardiff, z dniem 27 stycznia 1936 r.

Kirzis George — konsulem honorowym R. P. w Limassol (Cypr) z dniem 2 stycznia 1936 r.

Makowski Józef, wicekonsul honorowy R. P. w Montevideo — konsulem honorowym R. P. w Montevideo, z dniem 17 lutego 1936 r.

Paprzycki Stefan — konsulem honorowym R. P. w Monrowji, z dniem 27 stycznia 1936 r.

Prus-Piołunowski Karol — wicekonsulem honorowym R. P. w Mons, z dniem 26 lutego 1936 r.

Prada Luis Fernando — konsulem honorowym R. P. w Colón z dniem 27 stycznia 1936 r.

Salkowski Janusz — konsulem honorowym R. P. w Conakry, z dniem 28 listopada 1935 r.

Sawicki Jerzy, pracownik kontraktowy w M. S. Z. — wicekonsulem honorowym w Konsulacie Honorowym R. P. w Gwatemali.

PRZENIESIENI:

Pawlica Jan, konsul R. P. w Winnipegu — do Konsulatu Generalnego R. P. w Ottawie, z dniem 1 marca 1936 r. z równoczesnem powierzeniem funkcyj kierownika Konsulatu Generalnego R. P. w Ottawie.

Trębicki Kazimierz, I sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Hadze — do Delegacji R. P. przy Lidze Narodów w Genewie, z dniem 15 lutego 1936 r.

ODWOŁANI

Białokur Wacław, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Wiedniu do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dniem 30 kwietnia 1936 r., z równoczesną nominacją na referendarza w M. S. Z.

Kolankowski Witold, konsul generalny R. P. w Medjolanie — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z dniem 31 marca 1936 r., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z.

Knoll Wacław, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Belgradzie — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z dniem 30 kwietnia 1936 r., z równoczesną nominacją na referendarza w M. S. Z.

Kulski Władysław, radca poselstwa w Delegacji R. P. przy Lidze Narodów w Genewie — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z dniem 15 lutego 1936 r., z równoczesną nominacją na radcę prawnego M. S. Z. i kierownika Referatu Prawnego w Gabinecie Ministra.

Kwiecień Roman, konsul w Konsulacie Generalnym R. P. w New-Yorku — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dniem 30 kwietnia 1936 r. — z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z.

Kurnicki Piotr, prow. wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Kijowie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dniem 29 lutego 1936 r., z równoczesną nominacją na prow. referendarza w M. S. Z.

Łęcki Zdzisław, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Rydze — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z dniem 31 marca 1936 r., z równoczesną nominacją na referendarza w M. S. Z. i przydziałem do Wydziału Wschodniego (P. III.).

Marchlewski Mieczysław, konsul generalny R. P. w Królewcu — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dniem 31 marca 1936 r., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z.

PRZESUNIĘCIE DATY ODWOŁANIA:

Marcinkowskiego Władysława-Cezara, prow. attaché konsularnego z tyt. wicekonsula w Konsulacie R. P. w Olsztynie — na stanowisko prow. referendarza w M. S. Z. — na dzień 31 marca 1936 r., z równoczesnym przydziałem do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.).

POWIERZONO PEŁNIENIE FUNKCYJ:

Kruczkiewiczowi Adamowi, konsulowi w Konsulacie Generalnym R. P. w Berlinie — kierownika Konsulatu Generalnego R. P. w Berlinie z dniem 1 marca 1936 r.

Bielińskiemu Michałowi, wicekonsulowi w Konsulacie R. P. w Winnipegu — kierownika Konsulatu R. P. w Winnipegu, z dniem 1 marca 1936 r.

ZWOLNIENI Z ZAJMOWANEGO STANOWISKA:

Babiński Leon, radca prawny i kierownik Referatu Prawnego w M. S. Z. — ze stanowiska radcy prawnego M. S. Z. oraz kierownika referatu prawnego w Gabinecie Ministra, z dniem 15 lutego 1936 r., z pozostawieniem na stanowisku przedstawiciela Państwa Polskiego przy Komisji Mieszanej i Trybunale Rozjemczym dla Górnego Śląska w Katowicach.

Franghia Antoni, konsul honorowy R. P. w Warnie — zwolniony na własną prośbę ze stanowiska konsula honorowego R. P. w Warnie, z dniem 1 marca 1936 r.

PRZYDZIELENI:

Borkowski Jan, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Zachodniego (P. II.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Dernałowicz Władysław, referendarz w M. S. Z. — do Protokółu Dyplomatycznego, z dniem 1 lutego 1936 r.

Filip Tadeusz, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Zachodniego (P. II.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Hoszard Jerzy, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Opieki Prawnej (E. III.), z dniem 1 lutego 1936 r.

Krasowska Stefanja, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału Opieki Prawnej (E. III.), z dniem 24 stycznia 1936 r.

Mazur Tadeusz, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Zachodniego (P. II.), z dniem 1 marca 1936 r.

Merdinger Zygmunt, radca w M. S. Z. — do Radcy Ekonomicznego M. S. Z.— z dniem 1 lutego 1936 r.

Milanowski Lucjan, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Budżetowego (A. II.) — z dniem 8 stycznia 1936 r.

Mohl Aleksander, radca w M. S. Z. — do Departamentu Administracyjnego w M. S. Z., z dniem 1 stycznia 1936 r.

Mosin Witold, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Traktatowego (P. V.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Mrożkiewicz Stefan, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Polityki Emigracyjnej (E. I.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Pietrasiński Władysław, referendarz w M. S. Z. — do dyspozycji Pana Ministra Przemysłu i Handlu z dniem 1 stycznia 1936 r. na okres do 31 grudnia 1936 r., z pozostawieniem na etacie M. S. Z.

Piotrowski Jerzy, referendarz M. S. Z. — do Wydziału Organizacyj Międzynarodowych (P. I.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Piszczkowski Tadeusz, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Prasowego (P. VI.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Putrzyński Romuald, radca w M. S. Z. — do Wydziału Opieki Prawnej (E. III.), z dniem 1 lutego 1936 r.

Siemiątkowska Zofja, pomocnik kanc. w M. S. Z. — do Departamentu Administracyjnego, z dniem 15 stycznia 1936 r.

Sobański Bronisław, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Wschodniego (P. III.), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Sośnicki Kazimierz, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Prasowego (P. VI), z dniem 8 stycznia 1936 r.

Schmidt Adam, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.) — z dniem 8 stycznia 1936 r.

Szubert Zbigniew, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.), z dniem 8 stycznia 1936 r., do Wydziału Traktatowego (P. V.) — z dniem 15 lutego 1936 r.

Wagner Jan, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.), z dniem 1 kwietnia 1936 r.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Celińskiemu Bolesławowi, referendarzowi w M. S. Z. — do 31 stycznia 1937 r.

Juchniewiczównie Bronisławie, sekretarzowi administracyjnemu w M. S. Z. — do 31 stycznia 1937 r.

Millakównie Gabrjeli, sekretarzowi administracyjnemu w M. S. Z. — do 28 lutego 1937 r.

Szpakowskiej Natalji, kierownikowi kancelarji w M. S. Z. — do 31 stycznia 1937 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Daniłowskiemu Władysławowi, prow. sekretarzowi—do dnia 31 grudnia 1936 r.

Januszewskiemu Tadeuszowi, podreferendarzowi—do dnia 31 grudnia 1936 r.

Kretkowskiej Barbarze, pomocnikowi kancelaryjnemu—do dnia 28 lutego 1937 r.

Machowi Leonowi, sekretarzowi rachunkowemu—do dnia 31 marca 1937 r.

Marczewskiej Bronisławie, kierownikowi kancelarji—do dnia 31 marca 1937 r.

Tułasiewiczowi Edwardowi, sekretarzowi rachunkowemu — do dnia 28 lutego 1937 r.

ODWOŁANI Z URLOPU BEZPŁATNEGO:

Dembiński Konrad, pomocnik kancelaryjny w M. S. Z. — z dniem 29 lutego 1936 r.

Dobrzyński Feliks, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — z dniem 31 stycznia 1936 r.

Karwicka Elżbieta, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — z dniem 29 lutego 1936 r.

Łukasiewicz Krzysztof, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1936 r., z równoczesnym przydziałem do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.).

Rosińska Marja, pomocnik kancelaryjny — z dniem 31 marca 1936 r.

Wierzbicka Antonina, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — z dniem 29 lutego 1936 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Adamkiewicz Jerzy, radca w M. S. Z. — z dniem 1 marca 1936 r.

Rathaus Rudolf, podreferendarz w M. S. Z. — z dniem 1 marca 1936 r.

Staniewicz Roman, radca w M. S. Z. — z dniem 1 marca 1936 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Przezdziecki Rajnold, radca w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 stycznia 1936 r.

Wielowieyski Józef, minister pełnomocny M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 29 lutego 1936 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.

Cybulski Teodor, prow. radca w M. S. Z. — z dniem 31 maja 1936 r.

Kloc Aleksander Alfons, radca w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1935 r., w związku z przejściem do służby w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Kulikowski Czesław, prow. radca w M. S. Z. — z dniem 31 maja 1936 r.

Wojtkowski Bolesław, prow. referendarz w M. S. Z. — z dniem 31 maja 1936 r.

ZMARLI:

Benis Adam, radca w M. S. Z. w stanie nieczynnym—zmarł 26 stycznia 1936r

27.

ADRESY NOWOUTWORZONYCH KONSULATOW HONOROWYCH R. P.

KONSULAT HONOROWY R. P. W:

Habana (Cuba): Habana—Cuba, O'Reilly 49, tel. M-7077, adres telegr. ,,Bolanos''.
Quito (Ekwador): Quito—Rep. del Equador, 14, Plaza del teatro, Casilla 29.
Dakar (Francuska Afryka Zachodnia): Dakar—A. O. F., 49, Bd. Pinet—Laprade, boite postale 233.
Conakry (Francuska Afryka Zachodnia): Conakry — A. O. F.
Malagá (Hiszpanja): Malagá, Alameda Principal 18.
Las Palmas (Wyspy Kanaryjskie): Las Palmas—Islas Canarias, Puerto de la Luz, General Vives 62, tel. 1742.
Willemstad (Curaçao): Willemstad—Curaçao, Breedestraat, Punda Nr. 20, P. O. Box 125.
Arnhem (Holandja): Arnhem, Velp, Avelinghstraat 1.
Cali (Kolumbja): Cali—Colombia, Edificio Relator, Calle 12.
Monrowja (Liberja): Monrovia—Liberia.
Colón (Panama): Colón City—Rep. Panamá, P. O. Box 256, tel. 227, adres tel. ,,Prada''.
Konstanca (Rumunja): Constanţa, str. Traian Nr. 41.
Bazylea (Szwajcarja): Basel, Rittergasse 12.
Limassol (Cypr): Limassol—Cyprus, P. O. Box 18. adres telegr. ,,Kirzis''.
Colombo (Ceylon): Colombo—Ceylon, 40, Upper Chatham Street.
Kalkuta (Indje): Calcutta — British India, 48, Gariahat Road Ballygunge.
Singapore (Straits Settlements): Singapore—Straits Settlements, Ocean Building Collyer Quay.

w/z. Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) *Seweryn Sokołowski*

Redakcja i Administracja

Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 103.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Drukarnia Państwowa Nr 82469